

प्रीतिको रीति

बापदादा सबै बच्चाहरूको याद र प्यारको रिटर्न दिनको लागि बच्चाहरू समान साकार रूपमा आउनुहुन्छ किनकि समान बन्नु नै स्नेहको रिटर्न हो । बाबा बच्चाहरूको सदा स्नेही र सदा आज्ञाकारी हुनुहुन्छ । बच्चाले बोलाउँछन् अनि बाबा आउनुहुन्छ, समान बन्नुहुन्छ । बाबा परकाया प्रवेश भएर पनि प्रीतिको रीति निर्वाह गर्न आउनुहुन्छ । अब बच्चाहरूले के गर्नुपर्छ ? त्यसो त सबै बच्चाहरू स्नेही छन्, मधुवन निवासी बन्नु नै स्नेहको रिटर्न हो । टाढा-टाढाबाट दौडेर आउनु— यो पनि स्नेह हो । सम्पूर्ण स्नेहको रिटर्न के हो ? स्नेही त छौ । साथ-साथै बाबाको स्नेह पनि छ । सदा एक संकल्प छ— सबै बच्चाहरू बाबा समान बनून् । जसरी बाबा तिमीहरू समान, स्नेहको कारण, साकार वतन निवासी, साकार रूपधारी बन्नुहुन्छ, त्यस्तै तिमी सबै बाबा समान आकारी अव्यक्त वतन निवासी बन वा निराकारी बाबाका गुणहरू समान सर्व गुणहरूमा पनि मास्टर बन— यसलाई भनिन्छ सम्पूर्ण स्नेहको रिटर्न । यस्तो सम्पूर्ण स्नेहको रिटर्न दिनेवाला बनेका छौ वा बन्नु छ ? बनेका अवश्य छौ तर नम्बरवार ।

आज बापदादाले सर्व स्नेही बच्चाहरूको खेल देखिरहनुभएको थियो । के खेल होला ? खेल देख्न त तिमीलाई पनि राम्रो लाग्छ । के देखें ? अमृतबेलाको समय थियो । हरेक आत्मा, जो पंछी समान उड्नेवाला हो अथवा रकेटको गतिभन्दा पनि तेज उड्नेवाला हो, आवाजको गतिभन्दा पनि तेज जानेवाला हो, सबै आ-आफ्नो साकार स्थानहरूमा, जसरी विमान विमानस्थल (एरोड्रोम)मा आउँछ त्यस्तै सबै आफ्नो रूहानी विमानस्थलमा आइपुग्यौ । लक्ष्य र निर्देशन सबैलाई एकै थियो । लक्ष्य थियो उडेर बाबा समान बन्ने र निर्देशन थियो एक सेकेण्डमा उड्ने । के भयो ? जसरी विज्ञानको साधन विमान उड्नु भन्दा पहिले चेकिंग हुन्छ अनि मालसमान भर्ने कार्य हुन्छ । जे पनि त्यसमा चाहिन्छ— जस्तो इन्धन चाहिन्छ, हावा चाहिन्छ, खाना चाहिन्छ, जे पनि चाहिन्छ, त्यसपछि धर्तीलाई छोड्ने कार्य हुन्छ, फेरि उड्ने कार्य हुन्छ । ब्राह्मण आत्मा रूपी विमान पनि आफ्नो स्थानमा त आइपुग्यौ । तर जो निर्देशन थियो अथवा छ एक सेकेण्डमा उड्ने, त्यसमा कोही चेकिंग गर्नमा नै लागि रहे । म आत्मा हुँ, शरीर होइन— यही चेकिंगमा लागि रहे र कोही ज्ञानको मननद्वारा स्वयंलाई शक्तिहरूले सम्पन्न बनाउनमा नै लागि रहे । म मास्टर ज्ञानस्वरूप हुँ, म मास्टर सर्वशक्तिमान् हुँ— यो शुद्ध संकल्पसम्म पुगे, तर स्वरूप बन्न सकेनन् । त्यस्तै दोस्रो स्टेज भर्नेसम्म पुगे र कोही फेरि भर्नमा व्यस्त भएका कारण उड्नुबाट बञ्चित हुन पुगे किनकि शुद्ध संकल्पमा त रमण गरिरहेका थिए तर यो देहरूपी धर्तीलाई छोड्न सक्दैनथे । अशरीरी स्थितिमा स्थित हुन सक्दैन थिए । धेरै मध्ये छानिएका केहीले मात्र बाबाको निर्देशन अनुसार सेकेण्डमा उडेर सूक्ष्मवतन वा मूलवतनमा पुगे । जसरी बाबा प्रवेश गर्नुहुन्छ र जानुहुन्छ, जसरी परमात्मा प्रवेश हुन योग्य हुनुहुन्छ त्यस्तै मरजीवा जन्मधारी ब्राह्मण आत्माहरू अर्थात् महान् आत्माहरू पनि प्रवेश हुन योग्य हुँ । जब चाह्यो कर्मयोगी बन, जब चाह्यो परमधाम निवासी योगी बन, जब चाह्यो सूक्ष्मवतनवासी योगी बन । स्वतन्त्र छौ । तीनै लोकको मालिक हौ । यस समयमा त्रिलोकीनाथ हौ । त्यसैले नाथ आफ्नो स्थानमा जब चाह्यो तब जान सक्छन् ।

कति बच्चाहरूको एक संकल्प आइपुग्यो— बाबा त निर्बन्धन हुनुहुन्छ, हामीलाई त देहको बन्धन छ, कर्मको बन्धन छ । बाप-दादा यो प्रश्न सोध्नुहुन्छ अहिलेसम्म के देह सहित त्याग गरेका छैनौ ?

२०७२ वैशाख १३ आइतबार २६-०४-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २६.११.७९ मधुबन पहिलो-पहिलो प्रतिज्ञा छ सबै बच्चाहरूको- तन-मन-धन तिम्रो न कि मेरो । जब तिम्रो हो, मेरो हुँदै होइन भने फेरि बन्धन कुन कुराको ? यो त लोनमा बापदादाले दिनुभएको हो । तिमी ट्रष्टी हौ, न कि मालिक । जब मरजीवा बन्यौ, ८३ जन्मको हिसाब समाप्त भयो । अब यो नयाँ ८४ औँ जन्म हो । यस जन्मको तुलना अरू जन्मसँग गर्ने सक्दैनौ । यस दिव्य जन्मको बन्धन छैन, सम्बन्ध हो । कर्मबन्धनी जन्म होइन, यो कर्मयोगी जन्म हो । यस अलौकिक दिव्य जन्ममा ब्राह्मण आत्मा स्वतन्त्र छ न कि परतन्त्र । तेरोलाई मेरोमा ल्याउँछौ तब परतन्त्र हुन पुग्छौ । मेरो पहिलाको हिसाब, मेरो पहिलाको संस्कार कहाँबाट ? यदि यसरी स्वतन्त्र भएर रह्यौ- यो लोनमा मिलेको देह हो तब सेकेण्डमा उड्न सक्छौ । जुन प्रतिज्ञा गरेका छौ जहाँ बसाउनुहुन्छ त्यहीं बस्नेछौ, जे भन्नुहुन्छ त्यही गछौ । बाबाको बन्धनी आत्मा हौ वा कर्मबन्धनी आत्मा हौ ? यो पनि बाबाले निर्देशन दिनुभएको छ- कर्म गर । तिमी स्वतन्त्र छौ, चलाउनेले चलाइरहनुभएको छ, तिमी चलिरहेका छौ । तिमी सरस्वती माँको विशेष धारणा थियो ‘हुक्मी हुकुम चला रहा है’ तब नै नम्बर अगाडि लिइन् । फलो फादर र मदर ।

‘कर्मभोग छ’, ‘कर्मबन्धन छ’, ‘संस्कारहरूको बन्धन छ’, ‘संगठनको बन्धन छ’- यस व्यर्थ संकल्प रूपी जाललाई आफूले आफैँ इमर्ज गछौ र आफ्नै जालमा स्वयं फँस्छौ, फेरि भन्छौ- अब छुटाउनुहोस् । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी हौ नै स्वतन्त्र । छोड्यौ भने छुट्छौ । अब निर्बन्धनी हौ वा बन्धनी हौ ? पहिले नै शरीर छोडिसकेका छौ, मरजीवा बनिसकेका छौ । यो त केवल विश्व सेवाको लागि शरीर रहेको छ, पुरानो शरीरमा बाबाले शक्ति भरेर चलाइरहनुभएको छ । जिम्मेवारी बाबाको हो, फेरि तिमीले किन लिन्छौ ? जिम्मेवारी सम्हाल्न पनि सक्दैनौ, छोड्न पनि छोड्दैनौ । जिम्मेवारी छोडिदेऊ अर्थात् मेरो-पन छोडिदेऊ । मेरो पुरुषार्थ, मेरो आविष्कार, मेरो सेवा, मेरो प्रेरणा, मेरो गुण धेरै राम्रो छ, मेरो व्यवस्थापन शक्ति धेरै राम्रो छ । मेरो निर्णय शक्ति धेरै राम्रो छ । मेरो बुझाइ नै यथार्थ छ । बाँकी सबै गलत बुझाइमा छन् । यो मेरो-मेरो आयो कहाँबाट ? यही रोयल माया हो, यसबाट मायाजित बन्यौ भने सेकेण्डमा प्रकृतिजित बन्नेछौ । प्रकृतिको आधार लिन्छौ तर अधीन बन्नेछैनौ । प्रकृतिजित नै विश्वजित वा जगतजित हुन् । फेरि एक सेकेण्डको निर्देशन अशरीरी भवको सहज र स्वतः हुन जान्छ । खेल के देखे ? तेरोलाई मेरो बनाउनमा धेरै होशियार छन् । जसरी जादु मन्त्रले कसैले कार्य गन्यो भने थाहा हुँदैन- हामी के गरिरहेका छौ । यो रोयल मायाले पनि जादु-मन्त्र गरिदिन्छ जुन थाहा नै हुँदैन- हामी के गरिरहेका छौ । अब के गछौ ? अब कर्मबन्धनीबाट कर्मयोगी सम्झ । अनेक बन्धनहरूबाट मुक्त एक बाबाको सम्बन्धमा सम्झ्यौ भने सदा एवररेडी रहनेछौ । संकल्प गन्यो अनि अशरीरी बन्यो, यो अभ्यास गर । जतिसुकै सेवामा व्यस्त होस्, कार्यको चारैतर्फको खिंचातानी होस्, बुद्धि सेवाको कार्यमा अति व्यस्त होस्- यस्तो समयमा अशरीरी बन्ने अभ्यास गरेर हेर । यथार्थ सेवाको कहिल्यै बन्धन हुँदै हुँदैन किनकि योगयुक्त, युक्तियुक्त सेवाधारी सदा सेवा गर्दा पनि उपराम रहन्छन् । यस्तो होइन- सेवा धेरै छ यसैले अशरीरी बन्न सक्दैनौ । स्मृतिमा राख मेरो सेवा होइन बाबाले दिनुभएको हो तब निर्बन्धन रहनेछौ । ‘ट्रष्टी हुँ, बन्धनमुक्त हुँ’ यस्तो अभ्यास गर । अतिको समयमा अन्तिम स्थिति कर्मातीत अवस्थाको अभ्यास गर तब भनिन्छ तेरोलाई मेरोमा ल्याएका छैनौ । अमानतमा ख्यानत गरेका छैनौ । बुझ्यौ, अबको अभ्यास के गर्नु छ ? जसरी बीच-बीचमा संकल्पको ट्राफिक कन्ट्रोल गछौ त्यस्तै अतिको समय अन्तिम स्थितिको अनुभव गर तब अन्तिम समयमा सम्मान सहित पास हुन सक्नेछौ ।

२०७२ वैशाख १३ आइतबार २६-०४-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २६.११.७९ मधुवन
यस्तो सदा बन्धन मुक्त, बाबा समान जब चाह्यो प्रकृतिजित, संकल्प र संस्कारमा पनि टूट्टी सदा
देहको स्मृतिबाट पनि उपराम, यस्तो विश्व-उपकारी विश्व-कल्याणकारी बच्चाहरूलाई बापदादाको
याद, प्यार एवं नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई यादप्यार, गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

पार्टीहरूको साथमा अव्यक्त बापदादाको भेटघाट

बम्बे र पूना जोन:-

१) सदा आफ्नो मस्तकमा भाग्यको सितारा चम्किरहेको देख्छौ ? वा सिताराको चमकको अगाडि
कहिले-कहिले मायाको बादल पनि आउँछ ? यदि बादल छ भने सितारा लुक्न पुग्छ, बादल छैन भने
धेरै सुन्दर चम्किरहन्छ । यस्तै तिम्रो भाग्यको सितारा सदा चम्किन्छ वा बादल आइपुग्छ ? ब्राह्मण
बन्यौ, सितारा चम्कियो, सिताराको अगाडि बादल नआओस् । सिताराको चमकलाई छिप्न नदेऊ, यो
हो अटेन्शन । जसरी फोटो निकाल्दा, यदि बादल अगाडि आयो भने फोटो ठीक निस्कन्छ ? रूप-रंग
नै देखिदैन, यस्तै यदि चम्किलो सिताराको अगाडि बादल आयो भने साक्षात्कार कसरी गराउँछौ ?
तिमी त बाबालाई प्रत्यक्ष गर्नेवाला अर्थात् स्वयंद्वारा बाबालाई साक्षात्कार गराउनेवाला हौ ।
बादलहरूको बीचबाट कसरी साक्षात्कार हुन्छ ? साक्षात्कार कहिले गराउँछौ ? के जब विनाश हुन्छ
अनि ? अहिले नै यस्तो बन्नु पर्छ । यदि धेरै समयको बादललाई टाढा भगाउने अभ्यास छैन भने
बादल पनि त्यही समय अन्तिम घडीमा आउँछ । साक्षात्कारको लागि उभिएका छौ अनि बादल आयो
भने सारा कार्यक्रम नै अपसेट (गडबड) हुन्छ । अब यस्तो अभ्यासी बन जुन टाढाबाट नै बादल
भागोस् । जसरी विज्ञानको साधनले तुफानलाई, पहाडको मार्गलाई परिवर्तन गर्न सक्छ नि । त्यो
विज्ञान त अपूर्ण छ । विज्ञान कहिले सम्पूर्ण हुन सक्दैन किनकि मनुष्य-मत हो । कहिले तल कहिले
माथि भइरहन्छ । त्यसैले नियम सम्मत भएन नि । बाबाको श्रीमत्तमा चल्नेहरूले जे चाह्यो त्यो गर्न
सक्छन् । त्यसैले विघ्नहरूलाई दूर गर्ने धेरै समयको अभ्यास हुनुपर्छ । पुरुषार्थ त सबैले गरिरहेका छौ
तर पुरुषार्थको गति कस्तो छ ? काम हुन्छ एक सेकेण्डको तिमिले दुई घण्टामा गन्यौ भने समय त
समाप्त हुन्छ नि । प्रश्नहरूको उत्तर ठीक दियौ तर समयमा दिएनौ भने पास हुन्छौ वा फेल ?
चलिरहेका छौ, गरिरहेका छौ, यसरी अब काम चल्दैन । यसैमा खुशी हुनु- हरेक दिन क्लास त गच्छौ,
रेगुलर, पंच्युअल छौ, सेवा पनि गच्छौ तर जुन बाबाको निर्देशन छ- निरन्तर योगी, सहयोगी- यसमा
रेगुलर र पंच्युअल बन । बाबाको पासमा त्यो प्रेजेन्ट (हाजिरी) मार्क पर्छ नि । त्यसको पनि मार्क्स
मिल्छ तर नम्बर अगाडि त यही प्रेजेन्ट मार्क्सले बन्नेछौ । कुनचाहिँ मालामा आउनेवाला हौ ? यदि
कहिले-कहिले यस स्थितिमा स्थित रहन्छौ भने कहिले-कहिले पुज्नेवाला मालामा आउँछौ, पछाडिको
दाना बन्छौ । माताहरू कुनचाहिँ सेवा गच्छौ ? सब नम्बरवन बन्नेवाला हौ ? नम्बर वन ग्रुप बन्नेछ ।
जति सेवा गच्छौ उति नै लाख गुणा, पद्मगुणा भएर मिल्नेछ, यसैले यही संगमयुग हो गर्ने र प्राप्त गर्ने ।
उत्तिखेरै गरेर उत्तिखेरै पाउनु । प्रवृत्तिमा बसेर पनि डबल सेवा गर, तब हेन्ड्स पनि तयार हुनेछन् र
सेवाकेन्द्र पनि खुल्नेछन् । सरेण्डर हेन्ड्स त कम नै छन्, उनीहरूले चक्कर लगाइरहोस्, सम्हाल गर्ने
प्रवृत्तिवाला होस्, यसरी पनि सेवाकेन्द्र खुल्न सक्छ । यदि बच्चाहरूको, गृहस्थीको झंझट छ भने कोठा
अलगगै लिएर सम्हाल । यदि बच्चाहरू आदिको खटपट छैन, कुनै विघ्न रूप छैन भने घरमा पनि
सेवाकेन्द्र सम्हाल्न सक्छौ ।

२०७२ वैशाख १३ आइतबार २६-०४-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २६.११.७९ मधुबन

२) सदा अचल अडोल रहन्छौ ? कल्प पहिला पनि रावण सेनाले हल्लाउने कोसिस गरे तर अंगद अचल रह्यो । परिस्थिति आउँछ र जान्छ, स्वस्थितिले सदा अगाडि बढाउँछ । परिस्थितिको पछाडि भाग्नाले स्वस्थिति समाप्त हुन्छ । कुनै पनि परिस्थिति आएमा तिमीले हाई जम्प लगाऊ, यसबाट पार हुनेछौ । परिस्थिति आउनु पनि गुड लक (राम्रो भाग्य) हो । यी परीक्षा जगलाई मजबूत गर्ने साधन हुन् । यो निश्चयलाई हल्लाएर जाँच गर्नको लागि आउँछ । एकपल्ट अंगद समान मजबूत भएमा उसले नमस्कार गर्नेछ । पहिला विकराल रूपमा आउँछ फेरि दासी रूपमा आउनेछ । ललकार गर हामी महावीर हौं । पानीमा रेखा बस्छ र ? तिमी मास्टर ज्ञान सागरमाथि कुनै परिस्थितिले आक्रमण गर्न सक्दैन । रेखा बनाउन सक्दैन ।

३) सदा ‘एक बल एक भरोसा’ यही लगनमा रहन्छौ ? जो सदा एक भरोसामा रहन्छन् उनीहरू नै सदा एकरस रहन्छन् । अरू कुनै पनि रसले यस्ता आत्माहरूलाई आकर्षित गर्न सक्दैन । यस्ता आत्माहरू सदा स्वयं पनि लाइट हाउस बनेर निर्विघ्न भएर चल्छन् र अनेकौंलाई निमित्त मार्ग देखाउनेवाला बन्छन् । हरेक दिन कति आत्माहरूलाई लाइट हाउस बनेर मार्ग देखाउँछौ ? यो नै ब्राह्मणहरूको कर्तव्य हो, यो नै धन्दा वा व्यवहार हो ।

४) अनुभवीमूर्तद्वारा बाबाको चेहराको प्रत्यक्षता— सदा बाबाका गुणहरूमा अनुभवीमूर्त छौ ? जुन बाबाको गुण गाउँछौ ती सबैमा अनुभवी छौ हैन ? आनन्दका सागर बाबा हुनुहुन्छ भने त्यही आनन्दका सागरका लहरहरूमा लहराउनेवाला अनुभवीमूर्त । जो सदा सर्व गुणहरूको अनुभवी छन् यस्ता अनुभवीमूर्तद्वारा बाबाको अनुहार प्रत्यक्ष हुन्छ । तिमी सबै बाबालाई प्रत्यक्ष गर्नेवाला हौ । यति महान् हौ जो परम आत्मालाई पनि प्रत्यक्ष गर्छौ । हरेकको अनुहारबाट बाबाको गुण देखियोस् । जो पनि सम्पर्कमा आउँछन्, उनलाई आनन्द, प्रेम, सुख सबै गुणहरूको अनुभूति होस् ।

५) पछाडि आउनेहरूको भाग्य पनि कम छैन, धेरै श्रेष्ठ छ— कसरी ? पछाडि आउनेहरू बनिबनाउमा आएका छन् । जसरी हजुरबुबा, जिजुबुबाले बीज हाल्छन् र नाति, पनातिहरूले खान्छन् । त्यसैले पछाडि आउनेहरू फल खानेवाला हुन् । अहिले कति राम्रो साधन, कति राम्रो स्थान बनेको अवस्थामा मिलेका छन् । मन्थन गर्नेवाला अरू नै छन् तिमी मख्खन खानेवाला हौ यसैले सदा खुशी छौ । सदा आफ्नो भाग्य र दिनेवाला दातालाई याद राख । बापदादा सदा भन्नुहुन्छ— साना सुभान अल्ला हुन्छन् अर्थात् समान अल्लाह ।

वरदानः— पुरानो देह र दुनियाँलाई भुल्नेवाला बापदादाको दिलतख्तनशीन भव

संगमयुगी श्रेष्ठ आत्माहरूको स्थान हो नै बापदादाको दिलतख्त । यस्तो तख्त सारा कल्पमा मिल्न सक्दैन । विश्वको राज्यको वा स्टेटको राज्यको तख्त त मिलिरहन्छ तर यो तख्त मिल्दैन— यो यति विशाल तख्त छ जहाँ हिंडुल गर, खाऊ, पिऊ तर सदा तख्तनशीन रहन सक्छौ । जो बच्चा सदा बापदादाको दिलतख्तनशीन रहन्छन्, ती यो पुरानो देह वा देहको दुनियाबाट विस्मृत रहन्छन्, यसलाई देखेर पनि देख्दैनन् ।

स्लोगनः— हदको नाम, मान, शानको पछाडि दौडनु अर्थात् छायाँको पछाडि पर्नु हो ।